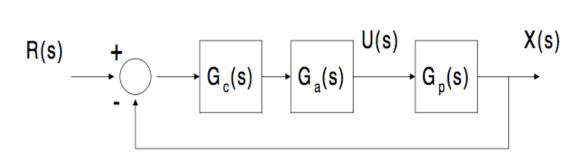
AutomaticLaneControl

ساره سلطانی نژاد ۹۳۳۱۰۳۹

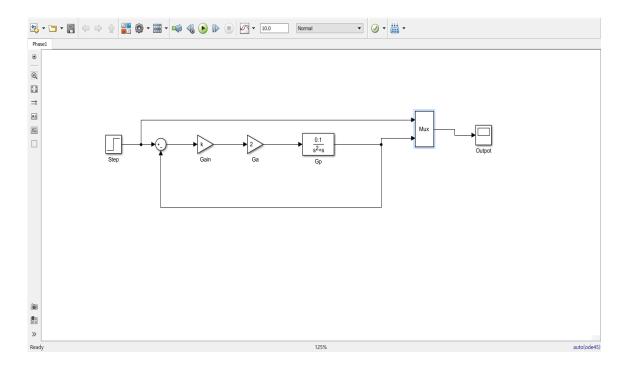
SARE

فاز اول

ابتدا مدار داده شده در شکل زیر را در Simulink پیاده سازی می کنیم.

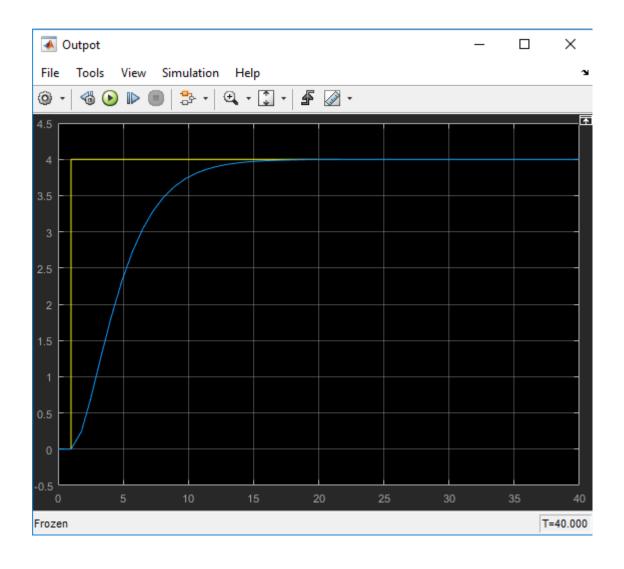
بدین ترتیب:

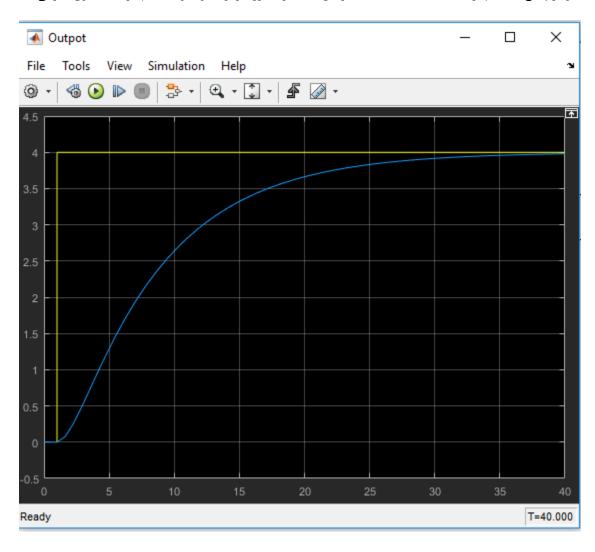
در این قسمت با تغییر مقدار کنترل کننده تناسبی(k) به بررسی مشخصات سیستم میپردازیم.

ابتدا به تحلیل تئوری سیستم مرتبه دوم داده شده می پردازیم:

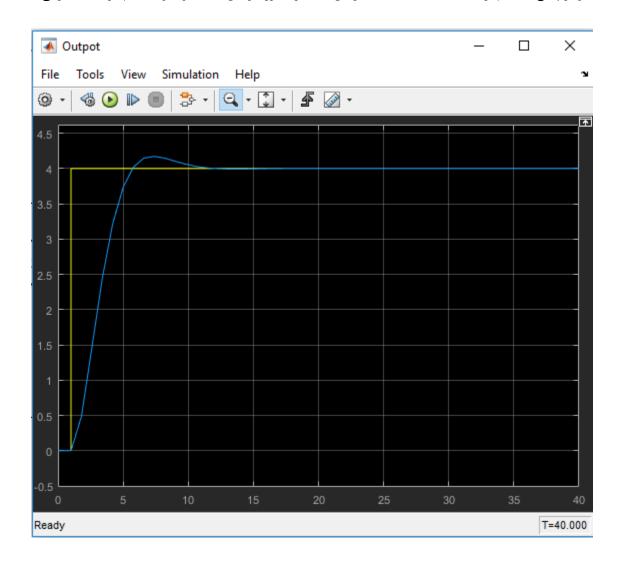
نمودار پاسخ سیستم برای k=1.25 که در این حالت زیتا برابر ۱ بوده و سیستم در حالت میرایی بحرانی است.

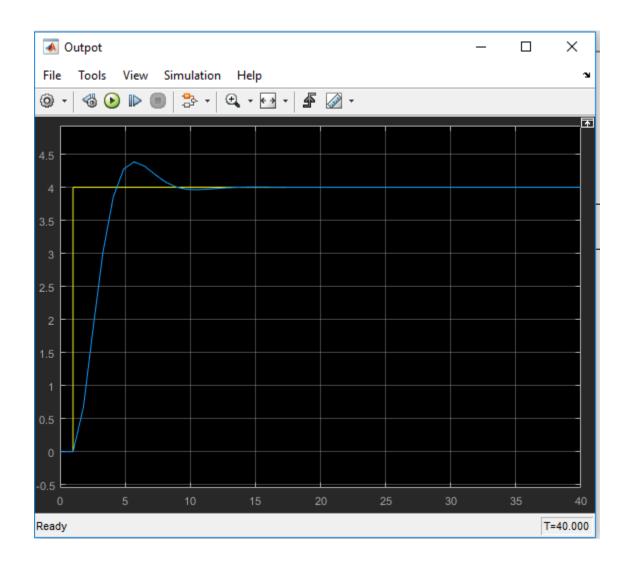
نمودار پاسخ سیستم برای k=0.6 < 1.25 که در این حالت زیتا بزرگتر از ۱ بوده و سیستم در حالت فوق میرایی است.

نمودار پاسخ سیستم برای k=2.5>1.25 که در این حالت زیتا بزرگتر بین 0 , 0 بوده و سیستم در حالت میرایی ضعیف است.

حال به تغییر مقدار k میپردازیم تا مقدار overshoot ما از 10 درصد کمتر شود که به ازای k= 3.5 این شرط محقق شد.

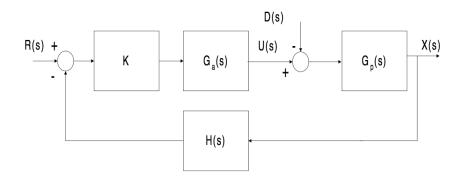

فاز دوم

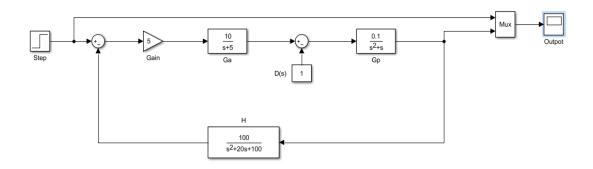
در این فاز فیدبک واحد را با فیدبک شتاب سنج جایگزین می کنیم و سپس در فاز سوم به تحلیل رفتار سیستم می-پردازیم

فاز سوم

در این فاز شکل نشان داده شده در ذیل را در Simulink شبیه سازی می کنیم.

بدین ترتیب:

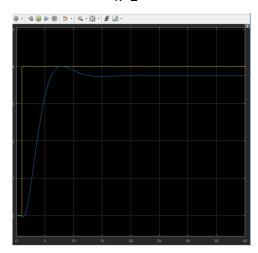
در این فاز ما باید مقدار مطلوب k را به نحوی که شرایط گفته شده را ارضا کند بیابیم.

همانطور که گفته شده باید میزان overshoot ما از 10 درصد کمتر باشد(چون در اینجا گفته شده درجه ورودی حداکثر 4باشد، من یک ورودی پله با دامنه 4 به سیستم داده ام در نتیجه میزان overshoot باید حدود 4.4 باشد) و خطای حالت دائم کمینه باشد.

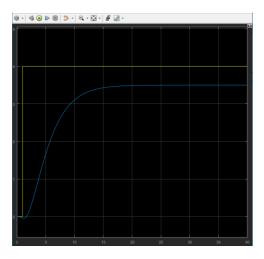
چون در اینجا بحث overshoot مطرح شده است، پس مقدار زیتا بین 0,1 میباشدو سیستم در حالت میرایی ضعیف است. حال به ازای مقدار مختلف k رفتار سیستم را بررسی میکنیم.

به ازای

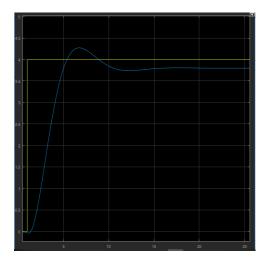
k=2

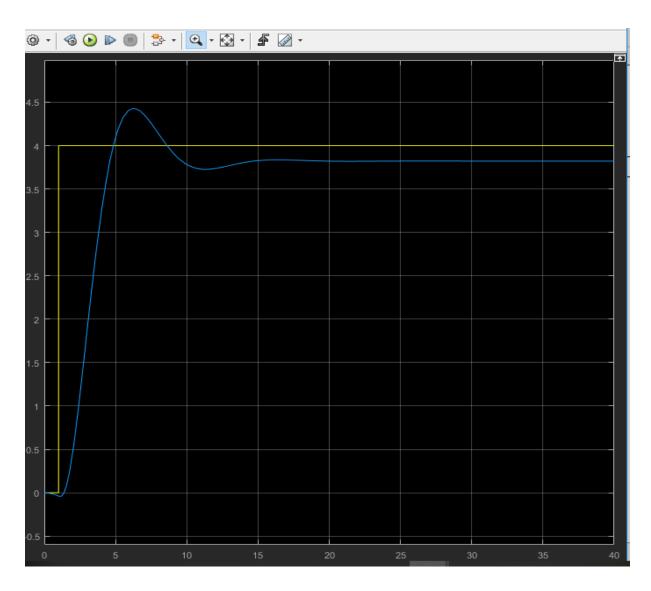
k=1

k = 2.5

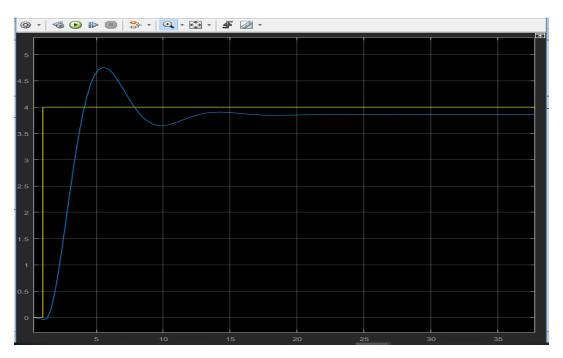

شده است و به شرایط k = 2.8 میزان حداکتر پرش ما از ۱۰ درصد کمتر شده است و به شرایط مطلوب خواسته شدیم رسیدیم.

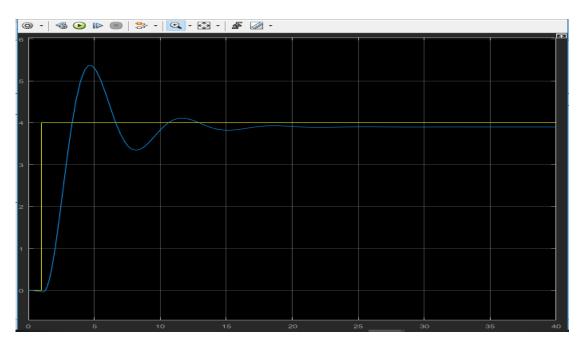

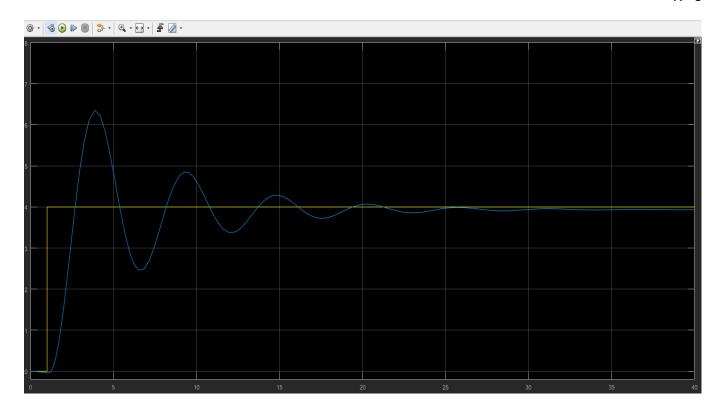
حال مقدار k را افزایش میدهیم و سیستم مورد نظر را تحلیل می kنیم

K = 3.5

k = 5

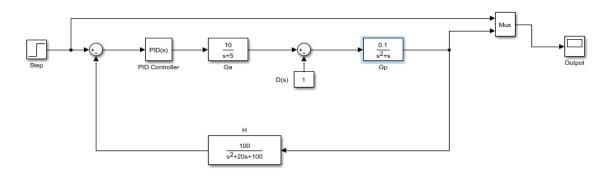

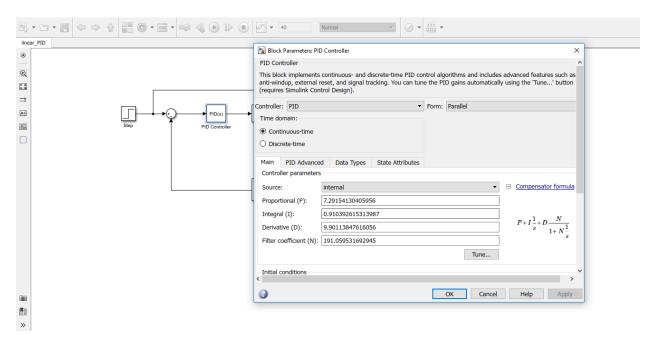
با توجه به شکلهای بالا میبینیم، با افزایش مقدار K ، میزان overshoot افزایش مییابد و زمان setling هم افزایش مییابد که این مطلوب سیستم ما نمی باشد.

فاز چهارم:

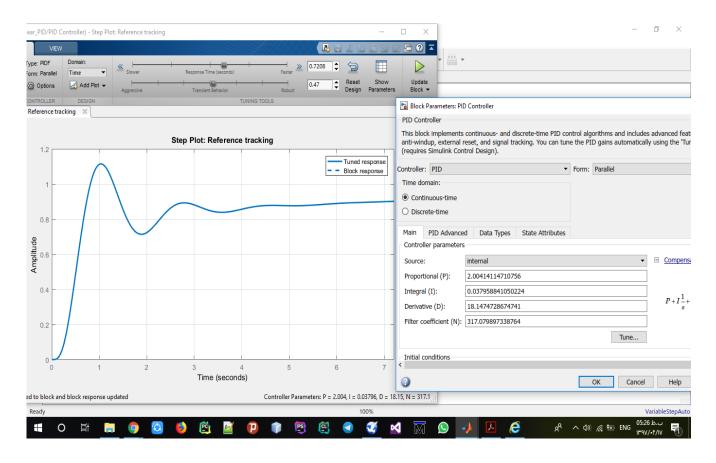
در این فاز از PID controller خود متلب استفاده می کنیم.

برای رسیدن به شرایط مطلوب لازم است ضرایب P, I, D را به گونهای تغییر دهیم. برای اینکار روی کنترل کننده راست کلیک کرده و در صفحه باز شده برای روی گزینه Tune برای تنظیم فاکتورها کلیک می کنیم.

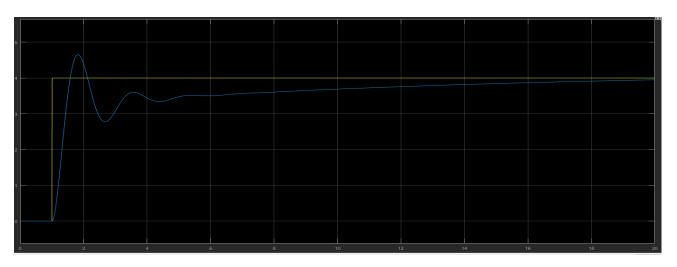

ابتدا در صفحه باز شده مقادیر را به گونه ای تغییر میدهیم که میزان mp ما کمتر از ۱۰ درصد ورودی شود(با استفاده از دو Scroll بالای صفحه با کم زیاد کردن پاسخ مطلوب را می یابیم)

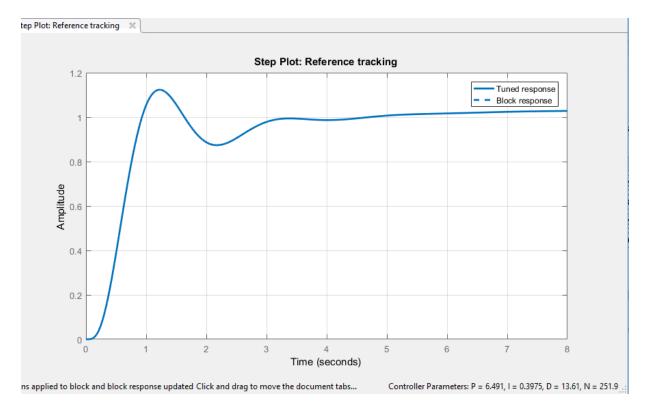

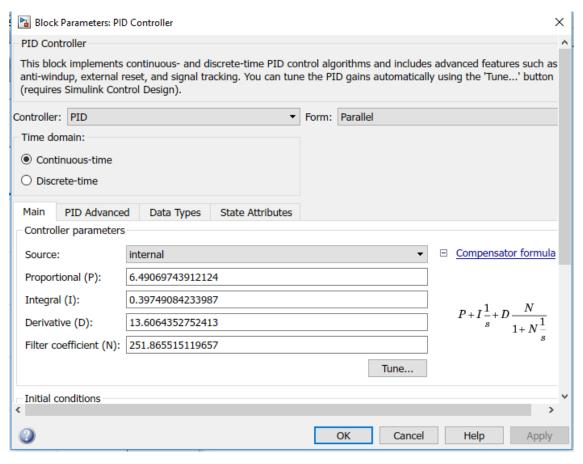
مقدار ضرایب کنترل کننده در شکل بالا موجود است. که به ازای آنها به شرایط خواسته شده رسیدیم.

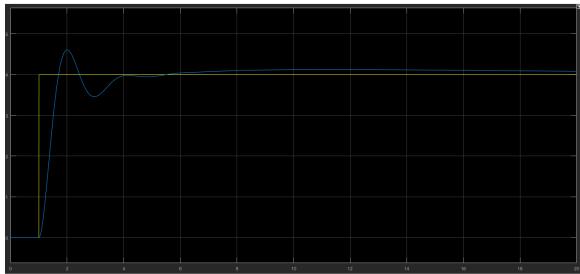
حال برنامه را run می کنیم تا خروجی را به ازای آن مشاهده کنیم.

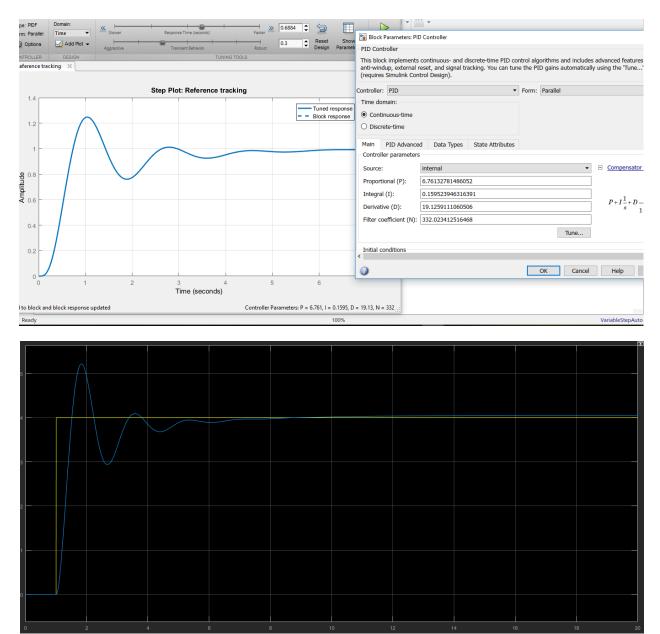
حال میزان TS را افزایش میدهیم و خروجی را مشاهده میکنیم

حال میزان overshoot را افزایش میدهیم و رفتار سیستم را بررسی میکنیم:

حال به بررسی اثرات تغییرات ضرایب بر پاسخ سیستم می پردازیم.

همانطور که در شکل های بالا مشاهده کردیم، افزایش ضریب کنترل کننده انتگرالگیر تاثیر چندانی بر افزایش میزان MP و TS دندارد.

با افزایش صریب کنترل کننده تناسبی و مشتق گیر مقدار overshoot به میزان قابل توجهی افزایش مییابد و زمان settling هم افزایش مییابد.

لذا برای تنظیم مشخصات سیستم برای رسیدن به مقادیر مطلوب لازم است که ضرایب P, D را تغییر دهیم.

هر چه این ضرایب افزایش یابند زمان میرا شدن و هم چنین حاکثر جهش افزایش مییابد و پاسخ سیستم دیرتر به پاسخ نهایی خود میرسد.